

Zlatko Sudac: Veèernji susret

Autor Administrator

Isuse, dođoh Ti reæi, kako me u grlu guši,

od isplakanih suza kako me boli u duši.

Dođoh Ti šaptat kako mi križ izrani rame

i kako ga teško nosim

jer je pretežak za me.

Dođoh Ti se tužit u suton ovoga dana,

jer me odviše peèe i boli ova rana.

Kleknuh da Ti se jadam,

ali me zbuni tvoje raspelo.

Žižak Ti osvijetli lice,

raspelo, presveto tijelo.

U suzama, izmuèen, izboden, raspet i sam,

o, Bože, što da se tužim,

pa mene je pred Tobom sram.

Gle, Ti nijemo šutiš;

nikome se potužio nisi,

a Tvoje presveto tijelo

stravièeno na križu visi.

Probodene noge i ruke,

probodeno je srce Tvoje.

Kako je tuga tvoja teška

I sitne boli moje.

Isuse, dođoh Ti se jadat u suton ovoga dana,

al' motreæ Tebe, išeeznu moja rana.

Zlatko Sudac (1994.)